

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ostravě**, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 34, Ostrava, proti usnesení žalovaného ze dne 8. 8. 2016, čj. 22 A 101/2016-8, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 10. 2016, čj. 22 A 144/2016-6,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce kasační stížností napadá usnesení krajského soudu ze dne 13. 10. 2016. Tímto usnesením krajský soud odmítl žalobcovu žalobu, která směřovala proti jinému usnesení téhož krajského soudu ze dne 8. 8. 2016. Důvodem odmítnutí žaloby byl § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. neodstranitelný nedostatek pravomoci soudu o žalobě rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřijatelná. Krajský soud v napadeném usnesení velmi výstižně uvedl, že rozhodnutí soudů při výkonu soudnictví jsou vyloučena z přezkumu v rámci správního soudnictví, neboť se nejedná o výkon veřejné správy dle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. O této skutečnosti, vyplývající přímo ze soudního řádu správního, je žalobce velmi dobře informován, protože jak krajské soudy, tak NSS rozhodovaly o jeho stejných nebo velmi podobných žalobách či kasačních stížnostech již ve stovkách případů (srov. např. řízení vedená u NSS pod sp. zn. 1 As 61/2016, 1 As 55/2016, 1 As 5/2015, 6 As 261/2014, 6 As 251/2014, 3 As 179/2014, 2 As 163/2014, 2 As 162/2014, 7 As 134/2014 atd.), a to vždy se stejným závěrem o nepřijatelnosti jeho podání. Žalobce neuvedl žádné relevantní námítky, které by byly způsobilé zpochybnit rozhodný závěr krajského soudu, že žaloba podaná v dané věci je nepřijatelná.

Žalobce přesto nerespektuje závěry soudů a dále produkuje neúměrné množství nesmyslných, šablonovitých a svou povahou šikanózních podání, která již dávno ztratila svůj skutečný účel, tj. potřebu ochrany subjektivních (resp. jakýchkoliv) práv žalobce před správními orgány (k tomu srov. např. usnesení NSS ze dne 29. 10. 2014, čj. 2 As 162/2014-42, ze dne 18. 2. 2015, čj. 1 As 5/2015-36). NSS žalobce již bezpočtukrát upozornil na to, že jeho chování naplňuje znaky zneužití práva (viz rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS, a ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16). Takové chování nemůže požívat ochrany ze strany soudů.

Soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. (shodně např. věc čj. 10 As 226/2014-16). Z důvodu nepřipustnosti návrhu žalobce se NSS nezabýval namítanou podjatostí soudce Mgr. Jiřího Gottwalda. V souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil NSS ani k provedení obvyklých procesních úkonů, tj. nevyzýval žalobce k zaplacení soudního poplatku, ani k doložení zastoupení advokátem (shodně např. usnesení NSS ze dne 21. 7. 2016, čj. 10 As 167/2016-8).

Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit žalobci nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně. Soud proto žalobce upozorňuje, že bude-li i nadále pokračovat ve výkonu svých práv shora popsáním šikanózním způsobem, soud napříště pečlivě zváží, zda se bude jeho podáními stejného druhu a obsahu zabývat. Postup žalobce totiž nevede k ochraně jeho práv a brání tomu, aby správní soudy mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva jsou skutečně dotčena.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 10. listopadu 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu